

[Undervisningsministeren.]

der saa til netop i Dag at kræve den Fordeling ændret, vi indtil nu har været enige om var rimelig? Det er i og for sig mærkeligt at se, at netop Venstre, som i tidligere Tid ved Skoleforhandlinger altid holdt paa, at Kommunerne skulde betale en betydelig Del af Udgifterne selv, for derigennem at sikre sig en større Indflydelse paa Lærerkaldelsen, for at bevare Selvstyret derude, paa et Tidspunkt, hvor der foregaar Forhandlinger i en Skattekommission om Fordeling af Udgifterne, vil have indført en ny Fordeling, der skal gælde i en Tid, hvor Udgifter ifølge denne Lov overhovedet ikke kommer til at foreligge.

Og hvad er det, det drejer sig om? Under alle Forhandlingerne har Venstre givet Udtryk for, at man regner med, at der i hver Kommune skulde være een Lærer mere. Jeg er ikke sikker paa, at dette er rigtigt. Mange Steder vil det sikkert vise sig, at Børnetallet gaar ned, og en vis Sammenlægning vil kunne føre til, at de øgede Timer, der kræves, vil kunne gennemføres med de Lærerkrafter, man har. Men i de Tilfælde, hvor der skal ansættes en ny Lærer, foreslaar Venstre, at Staten skal betale $\frac{1}{5}$ af den Grundløn, Læreren skal have. Formentlig bliver det en Lærer paa Andenlærreløn, altsaa 2 240 Kr. eller deromkring. Den Femtedel, som Staten efter Venstres Forslag skal udrede, andrager herefter 448 Kr., og de to Femtedele af Udgiften lignes efter Udligningsfondens Regler og lægges, hvis Skoleudgifterne stiger i Forhold til det nuværende Niveau, ikke ud paa fast Ejendom, hvor man beholder de Promiller, man har, men lægges paa Indkomsten, paa alle Borgere i Landet, hvor de end bor. Der bliver da tilbage for den enkelte Kommune, altsaa under Forudsætning af, at der ansættes en ny Lærer, at betale et Beløb paa mellem 180 og 200 Kr. mere efter vort Forslag end efter Venstres. Og nu erkender jeg vel, at Vanskelighederne i Kommunerne er store, men jeg maa indrømme, at disse Beløb ikke kan være Udgangspunktet for at sige, at Venstre ikke kan medvirke, især naar vi samtidig kan give Tilsagn om, at hele Spørgsmaalet om Fordelingen af disse Udgifter overvejes i den siddende Skattekommission.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) sagde, at Kommunerne var fattige og derfor maatte lade de Ting ligge, som de ikke havde Raad til at gennemføre. I 1814, da Skoleloven blev gennemført, var der ogsaa Fattigdom her i Landet, men da gennemførte man alligevel denne Lov, som paa det Tidspunkt betød

store og øgede Udgifter, og jeg tror, at Befolkningen i Dag ser saadan paa det, at naar det indrettes fornuftigt i Kommunerne, er der ogsaa Mulighed for nu at gennemføre denne Ordning og bære de økonomiske Byrder, der bliver en Følge deraf. Det er ikke et Spørgsmaal mellem os og Venstre, om Udgifterne skal være større eller mindre, nej, det er kun et Spørgsmaal om, hvorvidt Staten eller Kommunerne skal betale de øgede Udgifter, der bliver Følgen. Udgifterne efter Venstres Forslag bliver lige saa store som efter vort Forslag, og Forskellen mellem Kommunernes Udgifter efter vort Forslag og efter Venstres Forslag er saa ringe, at der ikke er nogen som helst saglig Begrundelse for at bruge dette til at forhindre den Enighed om Skoleloven, som ellers kunde naas.

Jeg vil gerne erkende, at der er vist megen Imødekommenhed fra konservativ Side. Jeg tror ogsaa, at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) vil indrømme, at det Forslag, som nu gennemføres, paa de Omraader, Det konservative Parti lægger Vægt paa, er positivt og ikke paa noget Hovedpunkt afviger fra det, som den danske Folkeskole har bygget paa siden 1814. Vi kan diskutere, om Formaaalsparagraffen skal lyde saaledes, som den staar i Forslaget, eller saaledes, som man ønsker fra konservativ Side; men jeg maa være enig i, hvad Professor J. Oskar Andersen har udtalt, og selv om det ærede Medlem sagde, at Professor Andersen her ikke har talt paa Det konservative Folkepartis Vegne, saa tror jeg dog, at han vil være enig med mig i, at naar Formaaalsparagraffen lyder, som den lyder, og det i Bemærkningerne er sagt, at der paa dette Omraade ingen Ændring sker i Forhold til det bestaaende, vil det være fuldt betryggende for konservative Synspunkter paa dette Omraade. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at Professor J. Oskar Andersen netop har sagt, at Formaaalsparagraffen, som den staar i det foreliggende Forslag, giver Anvisning paa, at Kristendomsundervisningen skal gives paa det Grundlag, som Kristendomsundervisningen altid har bygget paa i den danske Skole.

Fra konservativ Side har man ønsket — og det ved jeg, man ogsaa har ønsket fra Venstres Side —, at Bestemmelsen om Forældreraad i Sønderjylland ved Skoleforbunds Oprettelse skulde udgaa. Jeg skulde ikke have indvendt saa meget imod det, men kan dog heller ikke se, at det kan volde større Vanskeligheder, for det første fordi man ikke ved, om der i det